

Jelenia Góra, 03 października 2024 r.

SKO.OŚ/41/26/24

D E C Y Z J A
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
W JELENIEJ GÓRZE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 145 § 1 pkt 4, oraz art. 151 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.), oraz art. 74 ust. 3 i ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024 r. poz. 1112), po rozpatrzeniu odwołania Artura Kaszuby, Justyny Maćkowiak - Kaszuba, Ireny Zając, Marcina Liszki, Dorota Proszko, Bogusława Cebuli, Jolanty Młynarskiej, Bogusławy Budzińskiej, Moniki Sobolewskiej, Stanisława Starszuka, Zuzanny Starszuk, Anety Rak, Adriana Młynarskiego, Krzysztofa Młynarskiego, Zdzisława Machowskiego, Franciszka Tołczyka, Macieja Sabinioka, Mariana Kosiby, Krytyny Chmielewskiej, Danuty Wzorek reprezentowanych przez adwokata Ernesta Ziemiałowicza od decyzji Burmistrza Gminy i Miasta Lwówek Śląski z 17 maja 2024 r. o odmowie uchylecia, w wyniku wznowienia postępowania, decyzji Burmistrza Gminy i Miasta Lwówek Śląski z 14 marca 2022 r. określającej środowiskowe uwarunkowania na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Instalacja odnawialnego źródła energii, instalacja paneli fotowoltaicznych „Bielanka PV” o mocy do 4,8 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach 208/8, 208/17, 256/1 oraz na części działki 209/2 i 255 obręb Bielanka, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze

orzeka

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w całości.

U Z A S A D N I E N I E

Decyzją z 14 marca 2022 r. Burmistrz Gminy i Miasta Lwówek Śląski określił środowiskowe uwarunkowania na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Instalacja odnawialnego źródła energii, instalacja paneli fotowoltaicznych „Bielanka PV” o mocy do 4,8

MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach 208/8, 208/17, 256/1 oraz na części działki 209/2 i 255 obręb Bielanka.

W dniu 27 grudnia 2023 r. do Burmistrza Gminy i Miasta Lwówek Śląski wpłynął wniosek adwokata Ernesta Ziemianowicza, działającego w imieniu Artura Kaszuby, Justyny Maćkowiak-Kaszuba, Ireny Zająć, Marcina Liszki, Dorota Proszko, Bogusława Cebuli, Jolanty Młynarskiej, Bogusławy Budzińskiej, Moniki Sobolewskiej, Stanisława Starszuka, Zuzanny Starszuk, Anety Rak, Adriana Młynarskiego, Krzysztofa Młynarskiego, Zdzisława Machowskiego, Franciszka Tołczyka, Macieja Sabinioka, Mariana Kosiby, Krystyny Chmielewskiej, Danuty Wzorek o wznowienie postępowania na podstawie art. 145 1 pkt 4 z uwagi na to, że wnioskodawcy nie zostali zawiadomieni o tym postępowaniu, a sama farma w sąsiedztwie ich działek uniemożliwi im normalny odpoczynek, pracę, rekreację, powoduje odczucie zagrożenia i niemożliwego do zniesienia dyskomfortu psychicznego. Wnioskodawcy są przeciwni realizacji zamierzenia.

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2024 r. organ I instancji wznowił na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 przedmiotowe postępowanie administracyjne.

Decyzją z dnia 17 maja 2024 r. organ I instancji odmówił uchylenia, w wyniku wznowienia postępowania, swojej decyzji z 14 marca 2022 r. określającej środowiskowe uwarunkowania na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Instalacja odnawialnego źródła energii, instalacja paneli fotowoltaicznych „Bielanka PV” o mocy do 4,8 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działkach 208/8, 208/17, 256/1 oraz na części działki 209/2 i 255 obręb Bielanka.

Odwołanie od tej decyzji złożył adwokat Ernest Ziemianowicz, działający w imieniu Artura Kaszuby, Justyny Maćkowiak - Kaszuba, Ireny Zająć, Marcina Liszki, Dorota Proszko, Bogusława Cebuli, Jolanty Młynarskiej, Bogusławy Budzińskiej, Moniki Sobolewskiej, Stanisława Starszuka, Zuzanny Starszuk, Anety Rak, Adriana Młynarskiego, Krzysztofa Młynarskiego, Zdzisława Machowskiego, Franciszka Tołczyka, Macieja Sabinioka, Mariana Kosiby, Krystyny Chmielewskiej, Danuty Wzorek. Decyzji zarzucił naruszenie:

1. art. 8 k.p.a. poprzez prowadzenie postępowania w sposób budzący nadużywający zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, rażące naruszenie zasady bezstronności i równego traktowania;
2. art. 10 k.p.a. poprzez naruszenie zasady czynnego udziału stron w postępowaniu;

3. art. 28 k.p.a. polegające na przyjęciu, że stroną postępowania w sprawie wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania na realizację przedsięwzięcia uznać można tylko te osoby, których nieruchomości bezpośrednio przylegają do terenu, na którym ma być realizowane planowane przedsięwzięcie lub znajdują się w odległości mniejszej niż 100 m i oparcie się w tym zakresie wyłącznie na programie komputerowym QGIS;

4. „...art. 107 § 3 k.p.a., które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez rażące zaniechanie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego wynikającego z braku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego i bezdowodowe oraz sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i logiki przyjęcie, że zaistniały przesłanki do wydania decyzji o cofnięciu pozwolenia na posiadanie broni....”.

Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji organu I instancji. W ocenie skarżących uzasadnienie zaskarżonej w niniejszej sprawie decyzji dowodzi, że organ I instancji nie sprostął obowiązkom wynikającym z przywołanych powyżej przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Okoliczność, że nieruchomości stanowiące własność Skarżących nie sąsiadują z nieruchomościami, na których ma być realizowana inwestycja, nie uzasadnia twierdzenia, że nie posiadają oni interesu prawnego. Zasadniczym elementem jest tutaj bowiem fakt, ich nieruchomości znajdują się w strefie oddziaływania planowanego obiektu, a stanowisko organu I instancji w tym zakresie uznać należy za całkowicie chybione. Zdaniem Skarżących aby ocenić, czy z faktu funkcjonowania farmy fotowoltaicznej, właściciele nieruchomości zlokalizowanych w odległości minimum 100 m do ok. 1150 m od granic terenu tej inwestycji, mogą wywodzić swój interes prawny należy przeanalizować dokumentację z postępowania środowiskowego. Dopiero ta analiza taka pozwoli bowiem ustalić, czy właściciele nieruchomości wnoszących o wznowienie postępowania znajdują się w tak negatywnym oddziaływaniu uciążliwości, które zostały przez nich wskazane, a związanych z hałasem, że przymiot strony postępowania będzie można osobom tym przyznać w oparciu o art. 144 Kodeksu cywilnego. W ocenie odwołujących się organ winien ich przesłuchać.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze orzekając w sprawie miało na uwadze, co następuje:

Odwołanie Artura Kaszuby, Justyny Maćkowiak-Kaszuba, Ireny Zając, Marcina Liszki, Dorota Proszko, Bogusława Cebuli, Jolanty Młynarskiej, Bogusławy Budzińskiej, Moniki Sobolewskiej, Stanisława Starszuka, Zuzanny Starszuk, Anety Rak, Adriana

Młynarskiego, Krzysztofa Młynarskiego, Zdzisława Machowskiego, Franciszka Tołczyka, Macieja Sabinioka, Mariana Kosiby, Krystyny Chmielewskiej, Danuty Wzorek reprezentowanych przez adwokata Ernesta Ziemianowicza nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę wniosku o wznowienie postępowania administracyjnego oraz późniejszego postanowienia o wszczęciu tego postępowania był art. 145 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.) zwanej dalej k.p.a. Zgodnie z tym przepisem, w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu. Przesłanka "braku winy strony" oznacza sytuację, gdy nie została ona zawiadomiona o wszczęciu postępowania lub nie została dopuszczona do udziału w istotnych czynnościach procesowych albo nie mogła w nich brać udziału z powodów przez nią niezawinionych. Wznowienie postępowania z tej przyczyny następuje niezależnie od tego, czy brak udziału strony wywarł wpływ na treść decyzji. Artykuł 145 § 1 pkt 4 k.p.a. nie wymaga zatem stwierdzenia, że udział strony spowodowałby inne załatwienie sprawy. Wpływ braku udziału na wynik sprawy może być dopiero oceniony w postępowaniu wznowieniowym. Dopiero bowiem przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego z udziałem strony pozwoli na stwierdzenie, czy dojdzie do zmiany ustaleń stanu faktycznego czy też nie (por. wyrok NSA w Warszawie z 13 maja 1998 r., I SA 2189/97). Sam fakt braku udziału strony w postępowaniu bądź w jego części bez jej winy stanowi powód do wznowienia postępowania, gdyż art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. nie wymaga stwierdzenia, że udział strony spowodowałby inne załatwienie sprawy.

Sytuacja, gdy strona bez własnej winy nie bierze udziału w postępowaniu administracyjnym, występuje zarówno wówczas, kiedy strona nie miała możliwości uczestniczenia w całym postępowaniu, jak i w niektórych jego etapach. Nie ma przy tym znaczenia, czy udział strony mógł przełożyć się faktycznie na wynik sprawy i ewentualnie w jakim zakresie. Ważne jest, że strona bez własnej winy nie mogła wziąć udziału w postępowaniu i chodzi tutaj o przeszkody od niego niezależne, których obiektywnie nie był w stanie przezwyciężyć (por. wyrok WSA w Poznaniu z 30 listopada 2021 r., sygn. akt I SA/Po 754/21).

Art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a. stanowi zatem gwarancję zawartej w art. 10 § 1 k.p.a. zasady czynnego udziału strony w postępowaniu. Przez udział strony w postępowaniu administracyjnym należy rozumieć udział w całym ciągu czynności procesowych. Strona nie będzie brać udziału w postępowaniu zarówno wówczas, gdy nie brała udziału w postępowaniu jako takim, jak i wówczas, gdy nie brała udziału w czynnościach istotnych dla postępowania (zob. tezę pierwszą wyroku NSA z 1 lipca 1999 r., sygn. akt IV SA 595/99).

W wyniku wznowienia postępowania organ administracji publicznej, wydaje decyzję, w której (art. 151 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego)

- 1) odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, albo
- 2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

§ 2. W przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji.

Stosownie do art. 146 Kodeksu postępowania administracyjnego

§ 1. Uchylene decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3-8 oraz w art. 145a-145b, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat.

§ 2. Nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej. Nie ma zatem racji odwołujący się, iż organ nie mógł zastosować art. 146 § 2 k.p.a.

Niewątpliwie zatem po wznowieniu postępowania organ zobowiązany jest w pierwszej kolejności ustalić, czy w ogóle wystąpiła przesłanka wznowienia postępowania. Ma to szczególne znaczenie przy przesłance z art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., która dotyczy pozbawienia strony czynnego udziału w postępowaniu. W ugruntowanym orzecznictwie sądownoadministracyjnym podkreśla się, że w przypadku tej przesłanki odmowa wznowienia w formie postanowienia może zapaść wyłącznie w sytuacjach "oczywistego" braku legitymacji procesowej podmiotu wnioskującego, co podyktowane jest gwarancją ochrony praw strony, pozbawionej udziału na skutek arbitralnych decyzji organu o braku interesu prawnego. Przesłanka ta jest zatem szczególna, stanowi bowiem jedyną, w której następuje niejako zbieg warunku formalnego wznowienia (legitymacji procesowej na zasadach ogólnych wynikających z art. 28 k.p.a.) oraz merytorycznej podstawy wznowienia (tj. naruszenia art. 10 k.p.a., czyli pozbawienia udziału w postępowaniu). Organ zatem ocenia czy podmiot występujący o wznowienie rzeczywiście legitymuje się interesem prawnym i czy został pozbawiony udziału w pierwotnym postępowaniu. Negatywna ocena prowadzi na tym

etapie postępowania do wydania decyzji o odmowie uchylenia decyzji dotychczasowej stosownie do art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a.. W przypadku jednak pozytywnej oceny, organ zobowiązany jest do dokonania dalszych rozważań, a mianowicie czy pozbawienie strony udziału w postępowaniu ma wpływ na wynik sprawy tj. treść decyzji ostatecznej, w odniesieniu do której wznowiono postępowanie i czy jest ona zgodna z prawem materialnym. Brak takiego wpływu powoduje konieczność wydania decyzji w oparciu o art. 151 § 2 k.p.a. w zw. z art. 146 § 2 k.p.a., w której organ stwierdza wprawdzie, że ostateczna decyzja zapadła z naruszeniem przepisów postępowania (naruszeniem art. 10 k.p.a.), jednakże nie uchyła jej, gdyż nowa decyzja odpowiadałaby w swej istocie decyzji dotychczasowej (z powodu braku wpływu pozbawienia udziału strony na treść decyzji ostatecznej).

W niniejszej sprawie w postępowaniu wznowieniowym organ odmówił uchylenia swojej decyzji wobec braku ku temu podstaw. Decyzja ta nie została bowiem wydana z naruszeniem prawa, wszystkim stronom zapewniono czynny udział w postępowaniu.

Rozstrzygnięcie to jest prawidłowe. Nie mają racji odwołujący się, twierdząc, że okoliczność, że nieruchomości stanowiące ich własność nie sąsiadują z nieruchomościami, na których ma być realizowana inwestycja, nie uzasadnia twierdzenia, że nie posiadają oni interesu prawnego. Ich zdaniem aby ocenić, czy z faktu funkcjonowania farmy fotowoltaicznej, właściciele nieruchomości zlokalizowanych w odległości minimum 100 m do ok. 1150 m od granic terenu tej inwestycji, mogą wywodzić swój interes prawny należy przeanalizować dokumentację z postępowania środowiskowego.

Zgodnie z brzmieniem art. 74 ust. 3a ustawy (j.t. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112), stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Odwołujący się, za wyjątkiem Ireny Zając, nie posiadają nieruchomości spełniających wskazane wyżej warunki. Organ I instancji przedłożył na żądanie Kolegium, Raport o oddziaływaniu inwestycji na środowisko a także mapę oraz wykaz stron postępowania wraz z numerami działek ewidencyjnych na których będzie realizowane przedsięwzięcie oraz które znajdują się w obszarze w odległości 100 m od granic terenu na którym ma być realizowane przedsięwzięcie.

Należy wskazać, że wśród wnioskodawców jedynie Irena Zając, legitymuje się przymiotem strony, jest bowiem współwłaścicielką nieruchomości położonej w odległości 100 m od granic tego terenu, są to działki nr 206, 210, 254 obręb Bielanka. Profesjonalny pełnomocnik reprezentujący wnioskodawców, w tym Irenę Zając, podniósł, że wnioskodawcy nie brali czynnego udziału w postępowaniu, czym został naruszony art. 28 i 10 Kodeksu postępowania administracyjnego. Trudno się zgodzić z takim stanowiskiem. Jeśli chodzi o stronę postępowania, Irenę Zając zarzut ten jest bezzasadny bowiem organ I instancji zawiadamiał strony postępowania o czynnościach w sprawie w drodze obwieszczenia. Liczba stron w przedmiotowym postępowaniu przekroczyła bowiem 10, wobec czego zastosowanie miał art. 74 ust. 3 cyt. ustawy w związku z art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. W realiach kontrolowanej sprawy kodeksowa regulacja wszczęcia ogólnego postępowania administracyjnego doznała bowiem - na zasadzie *lex specialis derogat legi generali* - daleko idących modyfikacji w przepisach ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Symptomatycznym jest zwłaszcza dla postępowań masowych wprowadzanie daleko posuniętych odrębności procesowych w zakresie regulacji prawnych dotyczących powiadomień o decyzjach i innych czynnościach organów administracji przez publiczne ogłoszenie. Zgodnie z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 k.p.a., z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w BIP na stronie podmiotowej tego organu. Na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w BIP na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

W niniejszej sprawie obwieszczenia publikowane były w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy i Miasta Lwówek Śląski oraz wywieszane na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy. Irena Zając nie skorzystała z przysługujących jej praw jako strona, trudno zatem mówić o tym, że nie brała udziału w postępowaniu z winy organu, skoro organ dopełnił wymaganych prawem, ciążących na nim, obowiązków.

Zarzuty pozostałych wnioskodawców są także bezzasadne. Zasadnie organ I instancji nie uznał ich za strony postępowania. Ich nieruchomości (zostały one wskazane na pełnomocnictwach jakie udzielali adwokatowi Ernestowi Ziemiałowiczowi) tj. działki nr 216/5, 216/6, 233/2, 88/1, 79, 234/1, 226/2, 185/5, 152/4, 152/5, 152/2, 152/3, 159/1, 146/2, 151, 215, 242, 245/1, 245/2, 258, 263/1, 203/1, 319, 92/1, 92/2, 92/3, 80/1, 149/2, 84/1, 235/2, 236/3, 236/4, 236/2, 243, 241, 237/1, 237/2, 238/1, 236/3, 235/3, 234/2, 229/4, 229/2 obręb Bielanka położone są one w odległości od ok. 100 m do ok. 1150 m od terenu planowanej inwestycji (pomiaru organ I instancji dokonał w programie komputerowym QGIS, zaś Kolegium przeanalizowało te kwestie w Geoportalu). Zatem zasadnie nie zostali uznani za strony tego postępowania. Z akt sprawy nie wynika także, aby w wyniku realizacji przedsięwzięcia na nieruchomości wnioskodawców przekroczone zostałyby standardy jakości środowiska. Działki te nie znajdują się także w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, które mogłoby wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu tej nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem. W konsekwencji zasadnie uznał organ I instancji, że nie przysługuje im status strony w sprawie dotyczącej środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W tym miejscu dodatkowo wskazać należy, że wnioskodawcy nie wykazali, że przedmiotowa inwestycja w jakikolwiek znaczący sposób ograniczy możliwość zagospodarowania ich nieruchomości. Przywołane przez nich zarzuty oraz argumentacja na ich poparcie, są całkowicie subiektywnymi odczuciami. W odwołaniu ponoszą oni fakt potencjalnego hałasu jakie rzekomo mają generować panele fotowoltaiczne. Jak wynika z Raportu jedynym źródłem hałasu może być tu transformator o mocy 70 decybeli (na zewnątrz kontenera) oraz inwertery o mocy maksymalnie 40 decybeli, przy czym jak wynika z przedłożonego Raportu (strona 45-47) planowane przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na klimat akustyczny i przekraczać obowiązujących w tym zakresie norm.

Reasumując, zdaniem Kolegium postępowanie przed organem I instancji zostało przeprowadzone w sposób wyczerpujący i należyty, zaś zgromadzony w sprawie materiał oceniono właściwie. Zostały także prawidłowo zinterpretowane, mające zastosowanie w

sprawie, przepisy. Kolegium nie doszukało się też innych naruszeń przepisów prawa materialnego, czy procesowego, które skutkowałyby koniecznością uchylenia zaskarżonej decyzji. W ocenie Kolegium, w przypadku kontrolowanego postępowania organ prowadzący to postępowanie, w oparciu o dokumenty dostarczone przez wnioskodawcę, o których mowa w art. 74 ust. 1a u.o.o.ś. oraz całości akt sprawy, kierując się przesłankami wynikającymi z art. 74 ust. 3a u.o.o.ś. prawidłowo ustalił, komu w postępowaniu przysługuje przymiot strony. W aktach sprawy znajduje się wykaz stron postępowania - zawierający 14 pozycji podmiotów uznanych za strony postępowania, z oznaczeniem ich adresów, numerów działek, co pozwala na ich identyfikację.

Wobec tego przyjąć należało, że wobec Ireny Zając organ I instancji dokonał prawidłowych zawiadomień stosownie do art. 74 ust. 3 i art. 85 ust. 3 in fine u.o.o.ś. w związku z art. 49 k.p.a., zaś pozostali wnioskodawcy nie byli zawiadamiani, bowiem nie są stronami postępowania. Wobec tego nie znajduje uzasadnienia zarzut naruszenia art. 10 i 28 k.p.a., przy czym należy podkreślić, że może on odnieść skutek wówczas, gdy stawiająca go strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. Koniecznym jest zatem ustalenie, jakiej konkretnie czynności procesowej nie mogła strona dokonać, jakiego dowodu w sprawie nie mogła przedstawić i jaki wpływ na wynik sprawy mogło mieć tak stwierdzone uchybienie. Dopiero bowiem wykazanie, że naruszenie przez organ zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym poprzez niepowiadomienie jej o zgromadzeniu materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z tym materiałem oraz o możliwości składania wniosków dowodowych, uniemożliwiło stronie podjęcie konkretnie wskazanej czynności procesowej, a także wykazanie, że uchybienie to miało istotny wpływ na wynik sprawy, daje podstawy do przyjęcia, że doszło do naruszenia art. 10 k.p.a. W niniejszej sprawie strona postępowania Irena zając, mogła brać czynny udział w postępowaniu, zaś pozostali osoby, odwołujący się, nie byli stronami tego postępowania. Kolegium nie uznaje też za zasadny zarzut odwołujących się, że organ i instancji winien ich przesłuchać. Przesłuchanie odwołujących nic by bowiem nie zmieniło w tym, że nie posiadają oni nieruchomości spełniających przesłanki wskazane w art. 74 ust. 3a cyt. ustawy.

Trudno też uznać za zasadny zarzut naruszenia art. 8 k.p.a., Kolegium nie dopatrzyło się naruszenia ani zasady zaufania ani, zarzucanego rażącego naruszenia bezstronności i równego traktowania. Jeśli chodzi o zarzut naruszenia art. 107 § 3 k.p.a., to pełnomocnik stron nie wskazał na czym ma polegać zarzucane „rażące zaniechanie dokładnego wyjaśnienia

stanu faktycznego”, tym bardziej, że z treści tego zarzutu wynika, że odnosi się zupełnie do innej sprawy, niezwiązanej z przedmiotem niniejszego postępowania.

W realiach niniejszej sprawy postępowanie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy, a zaskarżonej decyzji nie można zarzucić wadliwości, uzasadniającej jej wyeliminowanie z obrotu prawnego. W toku prowadzonego postępowania w sposób należyty wyjaśniono okoliczności stanu faktycznego oraz dokonano prawidłowego ustalenia mającej zastosowanie normy, uzyskano również wymagane opinie organów współdziałających. Nadto, sporządzone uzasadnienie odzwierciedla poszczególne etapy prowadzonego postępowania oraz wyjaśnia podstawę prawną przyjętego rozstrzygnięcia w sposób wyczerpujący, tak aby strona mogła zrozumieć przesłanki i argumenty, którymi organ ten kierował się przy załatwianiu sprawy, nie naruszając zasady przekonywania.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji decyzji.

Decyzja jest ostateczna

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze w składzie:

Przewodniczący Składu Orzekającego : *Agnieszka Mazurkiewicz (spr.)*

Członkowie:

Henryk Bloch

Zygmunt Kawka

Pouczenie: 1. Na niniejszą decyzję przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze, ul. Piłsudskiego 12, 58-500 Jelenia Góra.

2. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

3. Stosownie do obowiązku wynikającego z art. 107 § 1 pkt 9 Kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze wskazuje, że:

1) wysokość wpisu od skargi wynosi 200 zł (na podstawie § 2 ust. 3 pkt 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2021 poz. 535).

2) strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych albo o przyznanie prawa pomocy. Zgodnie z art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Stosownie do art. 243 § 1 prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. Adwokat Ernest Ziemianowicz, ul. Kościuszki 6, 59-610 Wleń
2. Blue Sky Solar Sp. z o. o. ul. Komitetu Obrony Robotników 45D, 02-126 Warszawa
3. Burmistrz Gminy i Miasta Lwówek Śląski +zwrot akt
4. pozostałe strony w drodze obwieszczenia (art. 49 Kpa)

